

Sygn. akt III U 896/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Teresa Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2014r. w Suwałkach

sprawy **P. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem P. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 2 października 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala P. D. podstawę wymiaru świadczenia na 540,24 złotych- po waloryzacji 1631,89 złotych, przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia na 81,00%.

Sygn. akt III U 896/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 2.10.2013r. odmówił P. D. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity z 2009r. Dz U. Nr 153 poz. 1227) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. Natomiast zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 11.10.2011r. (Dz. U. Nr 237 poz. 1412 ze zm.) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Środkami dowodowymi, stwierdzającymi okresy zatrudnienia, są również pisemne zaświadczenia zakładów pracy, wydane na podstawie posiadanych dokumentów oraz legitymacje ubezpieczeniowe, a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia. Pisemne zaświadczenia winny zawierać pieczętki oraz podpisy dwóch osób upoważnionych do ich podpisywania tj. kierownika komórki finansowej, płatnika składek bądź upoważnionych przez nich osób.

Zakład odmówił P. D. ponownego ustalenia emerytury, ponieważ przedłożone zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (ZUS Rp-7) ze Spółdzielni (...)w R. z dnia 10.12.2008r. znak: (...)zostało dwukrotnie podpisane przez Likwidatora spółdzielni pana W. M., który nie jest upoważniony do wystawiania dokumentów dotyczących zatrudnienia. Spółdzielnia (...)w R. została zaś zlikwidowana, a ostatni pracownik zakończył tam pracę z dniem 30.06.1994r.

W odwołaniu od tej decyzji P. D. wskazał, że choć Zakład Ubezpieczeń Społecznych zanegował przedstawiany przez niego dokument to nie żądał przy tym wskazania innych dokumentów potwierdzających zatrudnienie. Powołał się więc na legitymację ubezpieczeniową, której xero przesłał w załączniku do odwołania. Nie mógł zaś pozyskać innych dokumentów, gdyż zakład pracy rzeczywiście został zlikwidowany.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie było uzasadnione.

Nie rozważając kwestii tego, czy W. M. mógł czy nie jako likwidator Spółdzielni (...)w R. wystawić odwołującemu się zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu jako Rp-7 wskazać należy, że sprawie można jednak mówić o nowych dowodach mających wpływ na wysokość świadczeń. Tymi nowymi dowodami jest dokumentacja płacowa Spółdzielni Usług Rolniczych w R. za sporny okres czasu, którą W. M. po zlikwidowaniu spółdzielni przechowuje. Są to skoroszyt „Płace pracownicze 1989, 1990, kontrolki płacowe i teczki płac za 1981, 1982, 1983, 1984r. Można więc w oparciu o powołany art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych t.j. już Dz. U. z 2013r. poz. 1440, przeliczyć odwołującemu się wysokość emerytury, skoro na tę dokumentację odwołujący się powołał w sprawie, twierdząc, że o nią właśnie W. M. wystawił mu zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. W postępowaniu bowiem przed sądami pracy, jak wynika z orzecznictwa, czego potwierdzeniem jest choćby wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2.02.1996r. II URN (Lex 24774), okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Przepisy mianowicie tego postępowania nie przewidują w tym względzie żadnych ograniczeń w postępowaniu przed sądami. Ewentualne ograniczenia dowodowe wynikające ze wskazanego przez organ rentowy rozporządzenia Ministra (a nie Ministerstwa) Pracy i Polityki Socjalnej dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

Mając więc to na względzie Sąd oparł się w sprawie o opinię biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów A. W.. Biegła ta w oparciu o powołaną dokumentację płacową wskazała, że po przeanalizowaniu dokumentów ze Spółdzielni (...) w R. stwierdziła, iż karty wynagrodzeń wnioskodawcy są z następujących lat 1982, 1983, 1984, 1986. Następnie zaś wyliczyła w oparciu o wszystkie dokumenty płacowe w sprawie nowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury odwołującego się, który wyniósł w najkorzystniejszej wersji, jak liczony na potrzeby jeszcze renty z tytułu niezdolności do pracy 81%.

Poprzednio wyliczony wynosił 71,33%. Biegła też wskazała, że podstawa wymiaru emerytury odwołującego się winna wynosić 540,24 zł, a po waloryzacji 1.631,89 zł.

Mając zatem to na uwadze Sąd Okręgowy w Suwałkach na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

PW/ich